

“నేను వయోవ్యద్ధుడునను ఎవరంటారు?”

(2 రాజులు 1)

ఏలీయా జీవితానికి సంబంధించిన ఒక చిన్న సంఘటన గురించి 2 రాజులు 1 అధ్యాయంలో చెప్పబడింది. రెండవ అధ్యాయాన్ని వదలి అవతలకు దాటి పోదామన్నట్టు మనం శోధింపబడవచ్చు. అది ఏలీయా జీవితం గురించి అతడు సుధిగాలిలో ఎంతో అద్భుతంగా పైకెత్తబడటం గురించి ఉంది. కాబట్టి ఆ అలోచనను మనం మూడు కారణాల కోసం విడుమరచి విశేషిద్దాం: (1) మనం గనుక 2 రాజులు 1 అధ్యాయాన్ని విడిచి పెట్టామంటే మన పార్య సరళి క్రమాన్ని అర్థాంతరంగా వదలిపెట్టినట్టువుతుంది. (2) ఈ అధ్యాయంలో ఏలీయా జీవితం మీదవన్న కొన్ని పారాలు యితర విభాగాల్లో లభించవు. ఈ పారాలు మనకెంతో ముఖ్యమైనవి గనుక ప్రత్యక్షంగా దేవుడే మన కోసం ప్రాసినాడు. (3) గడచిన పారాల్లో మనం అక్కడ కూడా అసంపూర్తిగా మిగిలిన చాలా సంఘటనలు సందర్శిలు యిప్పడు మనం పూర్తిగా సమీకరించాం.

యత్కడ ముగ్గురు వ్యక్తులను గురించి చూద్దాం. యిద్దరు మన పార్యభాగంలో కనిపిస్తారు. మూడవ వ్యక్తి మన ప్రేక్షకుల్లో దొరికి పోతాడు. ఈ చివరి వ్యక్తిని చూస్తూ మన పారాన్ని కొనసాగించుకొందాం.

ఉత్తర ప్రాంతపు ఇత్తాయేతీయుల తిరుగుబాటు

పరిపాలకుడు (1:1-9)

ఏలీయా దాదాపు ఇరవై సంవత్సరాలు హోరాహోరీగా పోరాదిన అహాభు కాదండోయ్ ఆ తిరుగుబాటు పరిపాలకుడు, అతడు అహాభు కుమారుడు (బహుశ అహాభు పెద్ద కొడ్కెయిండవచ్చు) అహాజ్య అయి ఉండవచ్చును. అహాజ్య చేసిన మూడు కార్యాల గురించి తెలుసుకుండా.

అహాజ్యా గతాన్ని అలక్ష్యం చేసాడు. అతని కథంతా 1 రాజులు గ్రంథం చివరి భాగంలో ప్రారంభమవుతుంది:

ఈ ప్రకారము రాజు మరణమై పోష్టోబడి పోష్టోమునకు కొనిపోబడి పోష్టోమునకు పాతిపెట్టి బడెను. (నేశ్యలు స్నానము చేయుచుండగా) ఒకడు ఆ రథమును పోష్టోమును కొలనులో కడిగి నప్పుడు యొహోవా సెలవిచ్చిన మాటబోపున కుక్కలు వచ్చి అతని రక్తమును నాకెను. ... అహాభు తన పితరులతో కూడ నిద్రించగా అతని కుమారుడైన అహాజ్య అతనికి మారుగా రాజాయైను (1 రాజులు 22:37, 38, 40).

అహాజ్యా గతాన్నిండి ఎంతో నేర్చుకొనవలసి ఉంది. తను చిన్నప్పటినుండి ఏలీయా

గురించిన కథలు వింటునేవున్నాడు: మూడుస్వర సంవత్సరాల కరువు; కర్మలు పర్వతం మీద అగ్ని అనుభవం, బయలు ప్రవక్తల నరమేధం; నాబోతు ద్రాక్షాతోట సంఘటనలవల్ల తన తండ్రిపై దిగివచ్చిన శాపం, మూడు సంవత్సరాల తరువాత వచ్చిన భయంకరమైన పరిణామాలు. అయినప్పటికీ, అతనేమి నేర్చుకున్నట్లు లేదు.

అపోబు కుమారుడైన అహజ్యా యూదారాజైన యొహోషాపాతు ఏలబడిలో పదునేడవ సంవత్సరములు ఛోష్మోనులో ఇతాయేలును ఏలనారంభించి రెండు సంవత్సరములు ఇతాయేలును ఏతిసు.¹ అతడు యొహోవా దృష్టికి చెడుతనము జరిగించి, తన తలిదంప్రవిల్ఫరి ప్రవర్తనను, ఇతాయేలువారు పాపము చేయుటకు కారకుడైన నెబాతు కుమారుడగు యూబాము ప్రవర్తనను అనుసరించి ప్రవర్తించుచు వచ్చేను (1 రాజులు 22:51, 52).

అతడు కూడ “అతని తండ్రి మార్గంలో” నడిచాడు, అతని తండ్రిలో ఉన్న బలహీనతలన్ని అతనికచ్చినవి. ముఖ్యమైన విషయమేమంటే అతడు, “అతని తల్లి మార్గంలో ... నడిచాడు.” ఔబిలంతచీలో యిలా చెప్పబడటం యిదే మొదటిసారి. అతని తల్లియైన యొజబెలు యింకా రాజబహవనంలోనే జీవిస్తుంది. అతడు కూడ “యూబాము మార్గంలో” నడిచాడు. ఇతాయేలు ఉత్తర రాజ్య మొదటి పరిపాలకుడైన యూబాబు విగ్రహరాధనను ప్రవేశపెట్టి ఇతాయేలును అదోగితిపోలు చేశాడు. “అతడు బయలు దేవతను పూజించుచు, వానికి సమస్యలము చేయుచు, తన తండ్రి చేసిన క్రియలన్నిటి చొప్పున జరిగించుచు, ఇతాయేలీయుల దేవుడైన యొహోవాకు కోపము పుట్టించెను” (53 వచనం).

యిక సమస్యలు తలత్తాయి: “అపోబు మరణమైన తరువాత మోయాబీయులు ఇతాయేలు వారిమీద తిరుగబడిరి” (1:1).² మోయాబు ఎంతో కాలంగా ఇతాయేలీయుల అధికారం క్రింద ఉన్నపారు;³ ఇప్పుడు వారు తిరిగి తమ స్వాతంత్యాన్ని పొంది⁴ మోయాబీయులు నిల్విన ప్రతిష్టాప్తక శిలాఫలకం వారు స్వాతంత్యానికై ఎలా పోరాడినారో ఆ పోరాటంలో ఇతాయేలు ఎలా ఓడిపోయిందోనన్న విషయం వెల్లడి చేస్తుంది. వారిరువరి మధ్య జరిగిన యుద్ధంలో మెడువేలమంది ఇతాయేలీయులు మరణించారు. స్త్రీలు పిల్లలు బానిసలుగా పట్టబడినారు. దైవ ప్రేరపణగల గ్రంథకర్త తన వివరణలో ఈ తిరుగుబాటు పాలకుని కొద్ది హాయాంలోనీ ముగింపులో జరిగిన ఒక్క సంఘటన గురించి వ్రాయడానికింతో మనసు పెట్టియున్నాడు.

అహజ్యా ఆ గొప్ప వైద్యుని కించపరచినాడు: “అహజ్యా ఛోష్మోనులోనున్న తన మేడగది కిటికిలోనుండి క్రింద పడి రోగియాయెను” (2ఎ వచనం). ఒక నిశ్చయమైన విషయమేమంటే అహజ్యా రాజధాని నగరంలో, తన రాజనగరులో ఉన్నాడు. అతడు తన భవనం యొక్క పై అంతస్తులో కిటికిలో బాధగా తెరచుకొని. ఈ కిటికిల్ల అల్లిక నగషీపనులతో తొలచిన చెక్క దానిసుండి సమాంతరంగా రంద్రాలు మరో విధంలో అది చాటుమాటుగ ఉండడానికి కూడ ఎంతో అందంగా హుండాగా నిర్మాణం చేయబడిపుంది. బహుశ అహజ్యా ఒక కిటికీ దగ్గర ప్రక్కకు జోగి కూర్చుని యుండవచ్చు. అతడు అల్లిక పనికి ఆనుకొనియున్నందున ఆ బరువుకు ఆ అల్లిక తడిక ఊడి కిందపడిపోవడం జరిగింది, కానీ వెంటనే చావలేదు, బాగా క్షత్రగాత్మడైనాడు మంచాన పడ్డాడు.

మరి దేవుని సముద్రక్షేమమ ఉద్దేశాలను వివరించేవాళ్ళంటూ నేను చెప్పుకోవడం లేదు.⁵ కానీ యిక్కడ అహజ్యా ఈ విధంగా ప్రమాదవశాత్తు పడడం అతడు యొహోవా వైపు

మళ్ళీదానికేమోనని నా ఆలోచన. “నేను శ్రమనొందుట నా మేలుకే,” కిర్రనకారుడు, “నీ కట్టడలు నేను నేర్చుకొనుటకే” అంటున్నాడు (119:71). అతడు తన్న తాను తెలుసుకోదానికి, తన పరిస్థితిని గుర్తించడానికి అది అదువైన సమయం - కాని అతడు అలాకూడ పరివర్తన చెందలేదు.

దానికితోడు, ఆ గొప్పదైన వైద్యుని కించపరచాడు. “మీరు ఎక్కోను దేవతయగు బయలైబాబు నొద్దుకు పోయి “ఈ వ్యాధి పోగొట్టుకొని నేను స్వస్థపడుడునో లేదో విచారించుడని” దూతలను పంపును (2చి వచనం). “బయలైబాబు” అనేది ఒక సంయుక్త పదం. దీనిలో మొదటిది “బయలు” అని బట్టబయలుగా తేలుతుంది. యొజెబెలమ్మ ప్రవేశపెట్టిన దేవుడు. వీటి యొక్క అర్థం “ప్రభువు” లేక “దేవుడు” అని. రెండవ భాగం “జెబుబు” అని, దాని క్రియా రూపక ఖాపాన్ని చూస్తే “ఇటు అటు తిరుగులాడుచు, ముందుకు వెనక్కు ఊగుకుంటూ వికారంగ ప్రవర్తించుట.” దీని నామవాచక అర్థం చూస్తే ఈగ అని అర్థమిస్తుంది. కాబట్టి “బయలైబాబు” అంటే ఒక మాటలో చెప్పాలంటే “ఈగల ప్రభువు” అని. (ఈ రోజుల్లో యువతరం ఈలాంటి పేరుగల నవల చదవడం మంచిదేమా అనిపిస్తుంది.)⁶

బయలను ప్రకృతి యొక్క దేవుడు అనుకునేవారు. బయలైబాబు అంటే స్థానికుల ఆలోచన ఏమంటే, ఈగలను కంట్రోల్ చేసేవాడు లేదా ఈగల పరిపాలకుడు. యిక ఈ మాట అసలు వినసొంపుగా లేదు గద్దా! మరి ఈగ అంటే ఎంత చిస్తు జీవం.⁷ దాన్నెంతో సుకుపుగా తోలివేయవచ్చు లేదా వీదైనా మందు జల్లి చంపవచ్చు. ఈ ఈగ బెదద మనకు తెలియందేమికాదు గదా. మన దగ్గర శ్యామిటరీ వాళ్ళు ఈగలను నాశనం చేయడం కోసం ఎన్నోన్ని శ్రద్ధలు వహిస్తున్నారో చూస్తున్నాం గదా. మందులు జల్లడం; కిటికీలకు తెరలు, యింకా యింకా ఎన్నెన్నో:

ఒకసారి ఒక విజిటింగ్ ప్రీచర్జారి గురించి ఒక చిన్న కథ చెప్పబడింది. ఆయనగారు భోంచేస్తు ఒక చిన్న పిండివంట వంక ట్రైలుపెట్టి చూపించాడు, “ఇదిగో యిది ఎండి పోయన ‘ఫలం’” అని చెప్పాడు. వెంటనే అతనిని విందుకు పిలిచిన అమె, “ఈగలు ముసిరాయి అని తోలివేయబోతుంది.” వెంటనే అతను అమ్మా “అది పిండివంట కాదు” అది “సీతాఫలం” లేదు అది ఒక తీపి పిండివంట అన్నాడు.

నేను ఆష్ట్రేలియాకు మిషనరీగా వెళ్ళినప్పుడు అక్కడ నేను చాలా గ్రామాలలో ఈగలు కుప్పలు కుప్పలుగా ఉండడం వల్ కొంత యిఖ్యాంది పడవలసివచ్చింది. ఎక్కడ తడి మురికి ఉంటే అక్కడ వాలతాయి ఈ జీవాలు. తడివుంటే వాలతాయి అంటే మనిషి కళ్ళు ముక్కు నోరు లేక శరీరంలో ఎక్కడ చెమట వుంటే అక్కడ వాలతాయి. ఒక సారి నేను ఆష్ట్రేలియా సిటిలో ఒక ప్రాంతంలో ఎందాకాలం యువకుల మధ్య జరిగే సభలో నేను ఒక స్థిరగా వెళ్ళినాను. ఆ రోజు నస్తు నడిపిస్తూ మీటింగుకు తీసుకొని వెళుతున్న కుర్రవాడి బసిను చెమటతో తడసి వాసన కొట్టడం నేను చూచాను. యిక అతని తెల్ల బసిను వెనుక నల్లటి ఈగలు కుప్పలు కుప్పలుగ కమ్ముకొని ఉండుట చూచాను. అది ఎంత ఫోరంగా ఉంటుందో ఊహించుకొనడి మరి. ఆ సీని ప్రేక్షకులందరి ముందు తన చేతులు ఊపుతూ తన ముఖానికి దగ్గరలో చేతులు ఊపడం గమించినట్లయితే, తన ముఖాన్ని (ఈగల భారినుండి కాపాడుకోదానికి సుమా) “అది ఆష్ట్రేలియా అభివందనం అంటారు.”

యిక్కడ బయలైబాబు అంటే మనకు ఏం అర్థమవుతుందంటే, ఎప్పుడూ విసికించే

దేవుడు, తెగుళ్ళ దేవుడు - లేదా (సమానంగా ముఖ్యమైనది) విసికించడం మాన్సే వ్యక్తి అని అనవచ్చు. క్రొత్త నిబంధన సమయం వచ్చేసరికి ఈ “బయలైబూబు” మూడు నమ్మకాలు నమ్మే ప్రజల హృదయాలను ఆకట్టుకొన్నది. మత్తయి 12:22-28లో యేసు ప్రభువు దెయ్యాన్ని వెళ్ళ గొట్టడం గురించి ప్రస్తుతించబడింది. ఆయన అద్భుతం చేశాడు అని పరిసర్యులు నమ్మడం యిష్ట పడకపోయినా నమ్మాల్సివస్తుంది. అందుకు వాళ్ళేమంటున్నారంటే, “దెయ్యములకు అధిపతియైన బయలైబూబులువలననే” అన్నారు (మత్తయి 12:24). బయలైబూబ్ అనేవాడు పైతానని లేదా పైతాను ప్రధాన శిష్యుడని పిలువబడినాడు, అతని పేరు స్వప్తతకు సన్నిహితంగా ఉండన్నారు.

మధ్యధరా సముద్ర తీరాన ఫిలిప్పియుల పట్టణమైన ఎక్కోనులో బయలైబూబు యొక్క విగ్రహం కనుగొనబడింది. అహాజ్యా తన ఆరోగ్య పరిస్థితి మెరుగున లేదని గమనించి, అసలు తన రోగంనుండి ఏముక్కడు కాగలడా లేదా అన్న సంగతిని బయలైబూబు ప్రవక్తలను అడిగి రమ్మని వర్తమానికులను పంపించాడు. ఇది ప్రభువు నామాన్ని ప్రజలందరిలో ఆప్రతిష్ఠకు గురిచేసింది. ఇత్రాయేలుకు అందరి వైద్యులకంటే గొప్ప వైద్యుడున్నాడని ఆయనోక్కడు మాత్రమే అహాజ్యాను శరీరరోగంనుండి ఆత్మీయ రుగ్సుతలనుండి పూర్తిగా బాగుచేయగల సమర్థుడు.

యొప్పోవా దూత తిష్ణియుడైన ఏలీయాతో ఈలాగు సెలవిచ్చేను - నీవు లేచి ఓప్పొనురాజు పంపిన దూతలను ఎదుర్కొనబోయి యిష్టసుము - ఇత్రాయేలువారిలో దేవుడన్నావాడు లేదనుకొని ఎక్కోను దేవతయైన బయలైబూబునొట్ట మీరు విచారించబోవున్నారా? (3 వచనం).

యిక్కడ KJV అనువాదంలో, “ఇది కానిది ఇత్రాయేలు దేవుడు లేసందువల్లనా ... ?” (నొక్కి చెప్పింది నాది.) అది చాలా అసహ్యంగా ఉంది, కాని ఆదిలోపున్న వాక్య భాగం అలా ఉండిమరి. ఇక్కడ రెండు వ్యతిరేక పదాలు వాడడం అనేది ఆ విషయాన్ని నొక్కి చెప్పడానికోసం: “నీవు ఇత్రాయేలులో దేవుడు లేదని అంటున్నావు. లేదు ఒక్కడు కూడ లేదు - నీవు ఎక్కోను ద్గురకోళ్ళాలన్న మాట!”

అహాజ్యా ప్రశ్నలకు ఏలీయా జవాబివ్వాల్సివుంది: “కాగా యొప్పోవా సెలవిచ్చునదేమనగా, నీవెక్కిన మంచము మీదనుండి దిగిరాకుండ నీవు నిశ్చయముగా మరణమవుదువు అని ఏలీయా వారితో చెప్పివెళ్ళును” (4ఎ వచనం). యిక్కడ “కాబట్టి” అనేమాట ఉండికాబట్టి దానికి, పరిస్థితులు గనుక వేరుగా ఉన్నట్టయితే, రాజు గనుక యొప్పోవాను వేడుకున్నట్టయితే, తన్న తాను తగ్గించుకున్నట్టయితే అతని ఆరోగ్యం బాగుపడియుండేది - అతని కరిన హృదయంవల్ల చస్తాడు.

దేవుని వర్తమానికుడు ఏమి చేయమని చెప్పినాడో దాన్ని చేశాడు ఏలీయా (4ఖి వచనం).

అహాజ్యా ప్రవక్తను బెదిరించడానికి ప్రయత్నించాడు. “తరువాత దూతలు రాజునొడ్డకు వచ్చిరి ‘మీరెండుకు తిరిగి వచ్చితీరిని’ [అహాజ్యా] వారినడిగెను” (5 వచనం). ఈ వర్తమానికుడు ఎక్కోను వరకు యింకా వెళ్ళ లేదు కూడ, “ఏం జరుగుతుంది?” అని అడుగుతున్నాడు.

వారు - ఒక మనుష్యుడు మాకు ఎదురుపడి - మిమ్మును పంపిన రాజునోద్దకు తిరిగిపోయి అతనికి ఈ సంగతి తెలియజేయుడి - యొహోవా సెలవిచ్చునదేమనగా - ఇత్రాయేలులో దేవుడన్నవాడు లేడనుకొని ఎక్కోను దేవతయగు బయలైబ్రాబునోద్ద విచారణచేయటకు నీవు దూతులను పంపుచున్నావే; నీవెక్కిన మంచముమీద సుండి దిగి రాకుండ నిశ్చయముగా నీవు మరణమపుదువు అని అతడు పలికనని వారు చెప్పగా - మిమ్మును యొదుర్కొనవచ్చి యా మాట చెప్పినవాడు ఏలాంటివాడని రాజు అడిగెను (6, 7 వచనాలు).

వారు జవాబిచ్చారు, “అతడు ఒంటినిండ రోమములుగలవాడు,⁸ నడుముకు తోలు దట్టి ధరించియంటాడు.” వారు గనుక అతనెవరో తెలుసుకొనివుంటే యిక నోరు మూసుకొని వ్యవహరించే పని లేదు. “తిఫ్ఫీయుడైన ఏలీయ” అని అహజ్యా అంటున్నాడు (8 వచనం). అంటే యింకా బహుశ యిలా అనివుంటాడు, “ఆ ముసలాడు యిక్కడిక్కడే తచ్చిట్లా దుతున్నాడు. ఎప్పుడో ఐదారు సంవత్సరాల క్రితం అతని గురించి విన్నాను. ఇప్పటికి చచ్చి వుంటాడని కూడ అనుకున్నాను. అఛే! ఒతికే నిశ్చేపంలావున్నాడు, అదిగాక తనకు సంబంధించిన విషయాలు కానప్పటికి అనవసరంగా అన్నిటో తల దూర్యుచున్నాడు.”

జది దేవుడు అహజ్యా మారుమనస్సు పొందడానికి యిచ్చిన మరో అవకాశం. దైవ వర్ధమానికుడు దేవుని సందేశంతో పంపించబడినాడు, ఆ సందేశ సారాంశం అన్నిచీకంటే బహు భయంకరమైనది, అదే మరణం గురించినది. ఒకవేళ ఆ సందేశం విన్న వ్యక్తి గనుక ఒక్క క్షణం ఆగి ఆ సందేశాన్ని గురించి ఆలోచించలేక పోయాడంటే యిక అంతే సంగతులు. అదేంటో గాని ప్రస్తుతం అంత ఊపురాలేదు. గమనించినట్లయితే ఆ విషయం అహజ్యాను కోపపడునట్లు చేసింది. “వెంటనే రాజు ఏబదిమందికి అధిపతియైన ఒకనిని వాని యేబిమందితోకూడ ఏలీయా యొద్దకు పంపెను” (9వ వచనం). “ఎవరో ఒకరు చస్తారు,” అని రాజు అన్నాడు, “ఆ వ్యక్తిని నేను కాదు!”

ఉత్తర ఇత్రాయేలులోని శక్తివంతుడైన ప్రవక్త (1:9-17)

వారు వృద్ధుడైన ఏలీయాను కనుగొన్నప్పుడు, “అతడు కొండమీద కూర్చుని యున్నాడు” (9ఖ వచనం). సంవత్సరాలు గడిచిపోయాయి కాబట్టి అతడు “వృద్ధుడైన ఏలీయా.” అహాటు, యొజబెలులతో ఇరవై లేక అంతకంటే ఎక్కువ సంవత్సరాలకు పైగా పోరాడినాడు. యిక ఇప్పుడు, యొజబెలు అమె కుమారుడైన అహజ్యా. ఏలీయా వృద్ధుడైనాడు. తల, పెద్ద గడ్డం తెల్లుబారి పోయింది. అప్పటిలాగ నిటారుగా నిలబడలేక పోతున్నాడు. ఆ రోజుల్లాగ రాజు రథానికంటే వేగంగా పరుగెత్తినట్లు యిప్పుడు పరుగెత్త లేకపోతున్నాడు. ప్రస్తుతం అతడొక వృద్ధుడు. కొండమీద కూర్చున్నాడు ఏ రోజైనా మరణించవచ్చు, ఈ లోకాన్ని విడిచిపెట్టి వచ్చు (రెండవ అధ్యాయం చూడు). అతని విషయం మరింతగా బాధపడనవసరం లేదు. ఇప్పటికి అతనాక శక్తివంతుడైన ప్రవక్త. ఇత్రాయేలో దేవుని మనిషి. ఇప్పటికి దేవుని పక్షంగా నిలిచిన “వీక్షిక సైన్యం.” ఇప్పటికి అగ్ని మందే వ్యక్తి అతను.

ఉత్తర ఇత్రాయేలులోని శక్తివంతుడైన ఈ ప్రవక్త యొక్క మూడు లక్షణాలను గూర్చి మనం గమనిస్తాం.

ఏలీయా దేవుని చిత్రాన్ని బయలుపరచాడు, ఆ విషయాన్ని మనం కూడ బాగా గ్రహించాము. ఆ సమయంలో ఏలీయా ఎక్కు జీవిస్తున్నాడో ఏమో గాని దేవుడు

మాటల్లాడినప్పుడు అతడు వెళ్లుదానికి సంసిద్ధుడైనాడు. దేవుని దూత వచ్చి అతనికొక సందేశాన్ని యిచ్చి అది ప్రకటించమని చెప్పియున్నాడు, ఏలీయా అలాగే తెలియజేశాడు, అది అతని జీవితాన్ని సంకీర్ణంగా తెలియజేస్తుంది.

ఏలీయా దేవుని హనిని చేశాడు:

అధిపతి యేళ్లి అతని సమీపమునకు పోయి - దైవజనుడా,⁹ నీవు దిగిరావలెనని రాజు ఆజ్ఞాపించుచున్నాడనను. అందుకు ఏలీయా నేను దైవ జనుడైతే అగ్ని ఆకాశమునుండి దిగివచ్చి నిన్ను నీ యేబదిమందిని దహించును గాక అని యేబదిమందికి అధిపతియైన వానితో చెప్పగా, అగ్ని ఆకాశమునుండి దిగి వానిని వాని యేబదిమందిని దహించేను (9సి, 10 వచనాలు).

ఏలీయా కర్మలు పర్వతం మీద యున్నప్పుడులా అగ్ని మరలా దిగివచ్చింది. ఈ వృథ్యనికి యింకా శక్తి సామర్థ్యాలు ఎమి తగ్గలేదు. జోసీఫస్ అనే గ్రంథకర్త ఆ అగ్ని గౌప్య ఉరుములవలెవుంది అంటున్నాడు.¹⁰ అది ఏమిటో ఏమో గాని అది భూమిపై ఏబది ఒక్క చోట్ల ఉన్న భాగాన్ని మాట్లాడి మశాణం చేసింది. ఆ మాట్లాడిన స్థలంలో ఒక్కొక్క చోటు ఒక్కొక్క మనిషి యున్నట్లున్న చోటు మాట్లాడిన యాఖై ఒక్క స్థలాలు ఉన్నాయి.

రాజు తన పాతాన్ని నేర్చుకున్నాడా? లేదు, లేదు అతడింకా ఏబది ఒక్కరిని మరలా పంపించాడు (ఇతని వాలకం చూస్తే ఎలావుండంటే, ఒక “దైర్యశాలి”లాంటి సైన్యాధికారి గనుక తన సైన్యాలను ఒక జట్టు తర్వాత మరో జట్టును కేవలం వధించబడడానికి పంపిస్తానే మరో ప్రక్క “మేము చిట్టచివరి వ్యక్తి వరకు పోరాదుతునేవుంటాం” అని అంటునట్లున్నది కదూ!)

ఈ దక్షనాయకుడు ఆ మాడిమిసైన శవాల బుగ్గిగుండ దాటుకుంటు ఎక్కడలేని శకలు పడుకుంటూ అడుగులేసుకుంటూ పస్తున్న ఈ ప్రవక్తను సమీపించడము మీ మనసుల్లో చిత్రరూపకాన్ని ఊహించుకుంటే మంచిదని నా యిష్టం. ఆ ప్రవక్తతో మాటల్లాడడానికి ముందు గుభకలేసుకుంటూ నిచిచి ఉండడం అయినా ఎక్కడ లేని దైర్యాన్ని పుంజకొంటూ “దైవజనుడా, త్వరగా దిగి రమ్యని రాజుగారు ఆజ్ఞాపిస్తున్నాడనెను” (11 వచనం). యిక్కడ “త్వరగా” అనే మాట వాడబడడం గమనించండి. అంటే “రాజుగారు కూడ ఒట్టి పిచ్చాడు అయినట్లు” గమనించగలం! ఎందుకంటే దళాధిపతి, “వెంటనే దిగిరమ్మని!” చెప్పుడు.

అందుకు ఏలీయా - నేను దైవజనుడైతే అగ్ని ఆకాశమునుండి దిగివచ్చి నిన్ను నీ యేబదిమందిని దహించునుగాక అని చెప్పగా, ఆకాశమునుండి దేవుని అగ్ని దిగి వానిని వాని యేబదిమందిని దహించేను (12 వచనం).

జక్కడ మరికొంత సమాచారాన్ని సేకరించుకొందాం, “ఆకాశమునుండి దైవాగ్ని దిగివచ్చింది.” యిక్కడ రచయిత ఏలీయా చేసిన కొన్ని విషయాలను బట్టి అతన్ని నిందిస్తున్నాడు - అంటే, అతను 450 మంది బయలు ప్రవక్తలను చంపినందుకు - అది సరే మరి 102 మంది చావునబట్టి అతన్నేమైన నిందించగల్గారా. “పాపం వాళ్ళం చేశారు అధికారుల సూచనలకు విధేయత చూపించారంతే,” ఒక భక్తిపరుడు అంటున్నాడు, పైనుండి దిగివచ్చిన అగ్ని ఏలీయాది కాడు, అది కేవలం దేవుని యొక్క దహించు అగ్ని అని అందరూ

గ్రహించాలి. ఇలాంటి సందర్భాల్లో దేవుని మనం శాసించకూడదు, యిక్కడ ఏలీయా దేవుని పని చేస్తున్నాడంతే.

దేవునికి విగ్రహోరాధన అనలు గిట్టడని దానితోపాటు వచ్చే ఆవారాలు అల్లరితోకూడిన అటపాటలు దేవునికసలు గిట్టడవని, ఆయన వాటిని ద్వేశిస్తున్నాడని గత పారంలో మనం నేర్చుకున్నాము. యూదులు ఆయనకు ప్రత్యేకమైన ప్రియమైన ప్రజలు. ఏ గుంపైనా అబద్ధపు దేవతళ్ళకు మొక్కకుండ ఆరాధించకుండ దూరంగా ఉన్నారంటే వారు ఖచ్చితంగా ఇత్రాయేలీయులే అయ్యుంటారు. ఏది విమైనా ఈ ఉత్తర రాజుల్లోకి యరొబాము ద్వారా ఈ విగ్రహోరాధన ప్రవేశ పెట్టబడింది. ప్రజలను ఆకట్టుకుంది, విపరీతంగా ప్రబలిషోయింది. యిక చిట్టచివరి కొసరు యొజబెలు వివాహము చేసుకొని రాణిమైన తరువాత, ఆమె (బయలు అపేరాల బయలు చెంత ఆడ వ్యక్తిగా సమానురాలు) ఆరాధనలను ప్రవేశపెట్టింది. ఒక ప్రకృత్యేహా ఆరాధన మరో ప్రకృత్యే బయలు ఆరాధనలు సమాంతరంగా జరగడం యొజబెలుకు అనలు యిష్టం లేదు. యొహోవా ఆరాధనలు ఆ దేశంనుండి పూర్తిగా తుడిచిపెట్టాలని ఆమె తన గమ్యంగా నిశ్చయించుకొంది.

ఓ! ఆ దేశాన్ని భయంకరమైన క్యాస్టరు వ్యాధి లొంగదీసుకొంది. యొజబెలు ఆమె సపరివారం ఆయా అపేరా అలయాల్లో భయంకరమైన అవినీతి అసహ్యమైన క్రియలు చేయడంలో నిమగ్నమైయ్యారు. సమరయ (ప్రాంతంలో అపేరా లేదా (అప్సోరోతు) అలయాలు అనేక నిక్షేపాల త్రవ్వకాల్లో బయటపడ్డాయి. ఈ అలయానికి సమీపంలో ఒక సమాధుల దొడ్డి (శృంగం) ఉంది. ఆ సమాధుల దొడ్డో అంతటా అనేక ఘటపాత్రలు లభించాయి. ఆ దినాల్లో వసిపిల్లలను బిలియిచ్చిన సందర్భాలకు సంబంధించిన అవశేషాలు ఉన్నాయి. బయలు అపేరాల యాజకులు యాజకురాండు, అధికార పూర్వకంగా పసికందుల్ని చంపేవారయ్యారు.

దేవుడు ఈ భయంకరమైన క్యాస్టరుంటిదాన్ని రూపుమాపమని ఏలీయాను పంపినాడు. యింతకు ముందు మనం గమనించినట్లు, ఒకవేళ ద్వారా పేంటుతో నీ కడుపుతో ఏదో పెద్ద కణితి అతి శీప్రంగా పెరిగి పోతుంది అని చెబుతూ “సరే ఒక చిన్న ఆవరేషన్ (శద్రు చికిత్స) చేసి దాంటో చిన్న ముక్కును తీసి తర్వాత ఏమవుతుందో చూద్దాం” అని అంటాడా? అనడు గదా! ద్వార్క అతనికి ఆవరేషన్ చేసి ఆ కణితిని పూర్తిగా తీసి వేయడమేగాక భవిష్యత్తులో ఎలాంటి ప్రమాదం సంభవించకుండ యింకా దాని చుట్టూ తయారైన ప్రమాదకరమైన కణాలు యితర ప్రాంతంలో అంతా శుభ్రం చేయడా? యింకా ఏం పర్మాలేదు అన్న నిశ్చయతకు రాదా.

చట్టం ప్రకారం, విగ్రహోరాధికుల్ని ముఖ్యంగా వారి నాయకులను చంపి అంతం చేయడం రాజు బాధ్యత. అపోబు ఈ పనిచేయ లేదు, కాబట్టి దేవుడు ఏలీయాని పంపించాడు.

2 రాజులు 1వ అధ్యాయాన్ని బట్టి చూస్తే ఇది మరొక ఆక్షిషపణను లేవుతుంది: “యిక్కడ ఈ మనములు ఒక ఆజ్ఞలకు శిరసాపహించి పని చేస్తున్నారు. వాళ్ళ వ్యక్తిగతంగా బానిసలు కారు.” ఈ కాపుడల కొంతమట్టుకే ఏదో ఒక్క సందర్భానికి పరిమితమైంది. ఈ రక్షణ లేక కాపుడల నాజీ మిలిటరీ సైంటిస్టులు అనుసరించిన విధానంలాపుంది. వారు వారి వికారమైన శాష్ట్ర ప్రయోగాలు మానవ దేహాలతో చేసేవారు. నాజీ మిలిటరి రక్షణ విధానమేమంబే వేలాది మంది యూదులను ఊచకోత కోసి అన్యాయంగా హతమార్పుడమే. ప్రపంచ వ్యాప్తంగా ఉన్న

కోర్టులు ఏమంటున్నాయంటే, దేశనాగరికత సదురు న్యాయానికి సంబంధించిన ఆధికరణలు అక్కడ మిలిటరీ అదుపు ఆజ్ఞలపై పూర్తిగా ఆధారపడియుండవలసిందేనని.

[అహాజ్ఞ ద్వారా చంపబడిన మనమ్ములు] ఏం చేయవలని ఉండింది? వీరు సౌలు యొక్క కావలివారు లేక భటులు చేసినట్టు చేయవలసియుండేది. నోబు యొక్క యాజకలందరిని నిరికివేయమని పంపినప్పుడు వారు అది దేవుని చిత్తానికి వ్యతిరేకంగా చేయడమనే సంగతి గ్రహించి ఆ ఆజ్ఞకు విధేయులవదానికి వ్యతిరేకించారు కదా!

అధికారులుగాని, సైనికులుగాని వారి నాయకుల ఆజ్ఞలు ఎంతపరకు న్యాయమైనవి ఎంతపరకు వాస్తవమైనవి అని గ్రహించి అవి గసుక దేవుని ర్ఘష్యిలో పాప భూయిష్టమైనవి అని గ్రహించి జాగ్రత్తమడాలి.¹¹

ఇతాయేలు దైవికమైన రాజ్యం అని మనసులో నిశ్చయించుకొనండి. ఇతాయేలీయుల యొక్క సాయుధ దళాలకు సర్వ సేనాధిపతి యోహోవాయే. ఆయన జారిచేసిన ఆజ్ఞలే సర్వ అధికారపరమైనవి వాటికి (రాజులు సైతంతో) లొంగవలసిందే. ఇతాయేలీయుల సాయుధ దళాలు మందుకురికి ఒక ప్రవక్తను చంపిగాని, సజీవంగా తీసికినిరావాలన్నా గాని వారికి యోహోవా ఆజ్ఞ తప్ప మరే ఆజ్ఞ తెలియదు, వారే ఆజ్ఞకు కూడ వారు శిరసాపాయించరు. ఏలీయా వందలాది మంది అమాయకల్ని వధించడం లేదు; అతను పాతాళ దురాత్మల సైన్య సమూహాలతో హోరా హోరి పోరాడి గెలుస్తున్నాడు కేవలం - దేవుని శక్తినాథారం చేసుకొని విజయ పరంపరలతో విజయాత్మాపూంతో దృగ్గుణీకృతమవుతున్నాడు.

అంతములో, 13వ వచనంలో ఒక వివేకవంతుడైన సైన్యాధిపతి కనిపిస్తున్నాడు: “ఇంకను రాజు ఏబదిమందికి అధిపతియైన యొకనిని వాని ఏబదిమందితో కూడ పంపెను.” మరి ఈ అధికారి కూడ అక్కడ కాలి మసైపోయిన 102 శవాలను జాగ్రత్తగా దాటుకుంటూ మరో ప్రక్క దేవుని శక్తిని శాసిస్తూ నడిచివుంటాడని ఊహించుకుండాం. ఏలీయాను సమీపించగానే అతను మోకాళ్ళ మట్టుకు వంగి యిలా బ్రతిమలాడినాడు:

ద్రైవజనుడా, దయచేసి నా ప్రాణమును నీ దాసులైన యా యేబదిమంది ప్రాణములను నీ ర్ఘష్యికి ప్రియమైనవిగా ఉండనిమ్ము చిత్తగించుము; ఆకాశమునుండి అగ్ని దిగి వెనుకటి పంచ దశాధిపతులను ఇద్దరిని వానివాని యేబదిమందితోకూడ దహించెను; అయితే నా ప్రాణము నీ ర్ఘష్యికి ప్రియమైనదిగా ఉండనిమ్ముని మనవి చేసెను (13బి, 14 వచనాలు).

“నా ప్రాణము నీ ర్ఘష్యికి ప్రియమైనదిగా ఉండనిమ్ము” అనగా “నన్ను సజీవంగా వదిలిపెట్టు చంపవద్ద!” అని అర్థం.

“అప్పుడు యోహోవా దూత ఏలీయాతో - వానికి భయపడక వానితోకూడ దిగిపొమ్మని ఏలీయాకు సెలవిచ్చేను గసుక అతడు లేచి వానితోకూడ రాజునొద్దకు వచ్చేను” (15 వచనం). ఏలీయాకు సంకేత్య వేశారా లేక బంధించారా? నాకు అనుమానంగావుంది. అతడు నాకంటే మందు నడుస్తున్నట్టనిపిస్తుంది, కనిపిస్తుంది నాకు, అంతేకాదు అతని వెనుక యేబది ఒక్కమంది సైనికులు ఎంతో మర్యాద భావంతో దూరంగా నడుస్తున్నారు.

ఏలీయా వాక్యాన్ని దృఢపరచుచున్నాడు:

ఆతడు వచ్చి రాజును చూచి - విచారణ చేయుటకు ఇత్రాయేలువారి మధ్య దేవుడస్తువాదు లేదుసుకొని నీవు ఎక్కోను దేవతయగు బయల్పుబ్బాబునొస్త విచారణ చేయుటకై దూతలను పుషితిచే; నీవెక్కిన మంచుమీదనుండి దిగి రాకుండ నిశ్చయముగా నీవు మరణమవుదువు అని చెప్పేను (16 వచనం).

ఏలీయా వర్తమానికులకు యిచ్చిన సందేశం యిదే. దేవుడు ఏలీయాతో యిలా అన్నాడు, అదే ఉన్నదున్నట్లుగా ఏలీయా వర్తమానికులకందిస్తున్నాడు. ఆ వర్తమానికులు కూడ అదే సందేశాన్ని రాజుకందిస్తున్నారు. ఇప్పుడు ఏలీయా రాజుతో అంటున్నాడు. ఆ సందేశం ఉన్నదున్నట్లుగానే ఉంది చెక్కు చెదర లేదు. దేవుని వాక్య ఎన్నటికి మారదు.

ఏలీయా ఆ సందేశాన్నందించాడు వెంటనే నిష్ప్రమించాడు. అతని బహిరంగ జీవితం అంతటితో ముగిసింది. అపోబు యొజెబెలుతో యిది అతని చివరి కలయిక. యిక ఎనిమిది అధ్యాయాల తర్వాతే యొహు అనేవాడు యొజెబెలను, అపోబు యింటివారిని హతం చేశాడు, ఏలీయా మాత్రం దేవుడు తనకు చెప్పిందేదో చేసి ముగించాడు. “దేవుడు చెప్పాడంటే, దానికి అర్థమంది” అని చెప్పడం అతను చేసిన చిట్ట చివరి పని.

నీవు దేవుని వాక్యం మీద ఆధారపడగలవా? 17వ వచనంలోని మొదటి భాగాన్ని గమనించండి: “ఏలీయా ద్వారా యొహోవా సెలవిచ్చిన మాట ప్రకారము అహజ్యా చనిపోయెను.” (నొక్కి చెప్పింది నాది.) అపోబు తన కుమారునికి “అహజ్యా” అని నామకరణం చేశాడు. ఆ నామానికి అర్థమేమంటే, “యొహోవా స్థిరపరచబడినవాడు” కాని అతడు తన అవిధేయతవలన అతను తన పేరును “యొహోవా నాశనము చేయువాడు” అన్నట్లు చేస్తున్నాడు.

17వ వచనం చివరలో చాలా దుఃఖకరమైన విషయం నమోదు చేయబడివస్తుది: “అతనికి కుమారుడు లేనందున యూదా రాజైన యొహోవాపాతు కుమారుడైన యొహోరాము మెలుబడిలో రెండవ సంవత్సరమందు యొహోరాము అతనికి మారుగా రాజుయెను.” అహజ్యా సంతానం లేకుండ చచ్చిపోయాడు, అందుచేత అతని సోదరుడు సింహసనానికి వచ్చాడు. ఈ విధంగా అపోబు కుమారుని జీవితం వృథాగ అర్ధాంతరంగా ఎంతో దుఃఖకరమైన సంక్లిష్టంగా మిగిలిపోయింది.

ఆత్మయ ఇత్రాయేలు యొక్క వివేకవంతుడైన శిష్యుడు

ఈలాంటి దౌర్ఘాగ్యమైన దుఃఖకరమైన కథల్ని దేవుడెందుకు నమోదు చేస్తున్నాడు? మనం ఏం పారాలన నేర్చుకోవాలని ఆయన కోరుతున్నాడు? సరే ఇప్పుడు “ఆత్మయ ఇత్రాయేలులో వివేకవంతుడైన శిష్యుడెవరో” చూద్దాం. “ఆత్మయ ఇత్రాయేలు” అంటే సంఘాన్ని సూచిస్తుంది (గలతీయలకు 6:16; మొదలైనవి). “శిష్యుడు” ఒక క్రిస్తువని సూచిస్తున్నాడు అంటే ఒక సంఘ సభ్యుడు అనవచ్చు (అపొస్టలుల కార్యములు 11:26 చూడు). “వివేకవంతమైన” అనే మాటకు అన్నింటిని అర్థంచేసుకోగల్లడం, పారాలను లోతుగా తరచి చూడగల్లడం, నేర్చుకున్న పారాల ప్రకారం జీవించడం అని అర్థం.

ఈ జురుగుచున్న కథాసరళి సంఘుటనలలో ఒక కల్పిత వ్యక్తి, ఈ చివరినుండి ఆ చివరకు చలించుచూ, జిరీగే విషయాలన్నిటినుండి ఆయా పారాలు వెలికి తీయడం గమనించవచ్చు. ఈ చూచేవాడు నేర్చుకోగల పారాలేంటి? యాకోబు యొహోనులు వాళ్ళ

కోసం పారాలు సిద్ధం చేయబడ్డాయని తలచారు. ఒక సారి యేసు యొరూషలేముకు వెళ్డానికి సిద్ధపడుతుంటే, అక్కడి వర్తమానికులు ఆయన సమరయలోనే ఆ రాత్రి ఉండి పోవునట్లు ఆయనకు ఏర్పాట్లు చేయడానికి ప్రయత్నించారు. ఆయన ఒక్క రాత్రే అక్కడ ఉండబోతున్నాడన్న సంగతి తెలుసుకొని అది వారికి అవమానంగా భావించుకొని ఆయనను చేర్చుకోలేదు. అప్పుడు యాకోబు యోహోనులేమంన్నారుంటే, “ప్రభువా ఆకాశమునుండి అగ్ని దిగి వీరిని నాశనము చేయునట్లు మేమాజ్ఞాపించుట నీకిష్టమా అని అడిగిరి” (లూకా 9:54). 2 రాజులు 1లో ఉన్న వాక్య భాగం వారి సలహోలకు సంబంధించిన దాన్ని రుజువు చేస్తుంది. “ఎవరైనా తప్పులో ఉంటే, వాళ్ళని “కొట్టిపోరేయండి” అన్న పారం ఈ అధ్యాయం చెబుతుందని వాళ్ళనుకున్నారు.

ఆయన [యేసు] వారితట్లు తిరిగి వారిని గడ్డంచెను. [మరియు “మీరు ఎట్టి ఆత్మగలవారో మీరుగరు మనమ్ముల ఆత్మను రక్షించుటకే గాని నశింపజేయుటకు రాలేదనెను”] (లూకా 9:55, 56).

ఈ కథనుండి మనం నేర్చుకోబోయే పారం అది కాదు.

ఈ సంఘటననుండి అనేక పారాలు నేర్చుకోవచ్చు: ప్రభువును ఎవరైతే నమ్ముకుంటారో వారు ఆయన ద్వారా కాపోడబడతారు; ఎవరైతే ప్రభువు సేవ చేస్తారో వారిదే చివరి విజయం; ఇక్కడ మనం మూడు పారాల పై మన దృష్టివుంచుండాం:

యిక్కడ ఈ వివేకవంతుడైన శిఖ్యుడు ఏమని నేర్చుకుంటున్నాడంటే, ఎవరు కూడ దేవుని వాక్య వినలేనంత ముసలివారు కాదు అని. దేవుని వాక్కు తనను నడిపించడానికి ఏలీయా సంసిద్ధుడైయున్నాడు. మనం ఏ వయస్సువారమైనా సరే మనమెల్లప్పుడు ఆసక్తిగా స్పందించుటకు సంసిద్ధులమైయుండాలి. మనం దేవుని వాక్యాన్ని చదవాలి, ధ్యానించాలి, విధేయత చూపించాలి.

ఏలీయావలె అహాజ్య యోహోవా వాక్కును కోరుకోలేదు. దానికితోడు అతను ఎక్కోసునుండి వాక్కును కోరుకున్నాడు. దురదృష్టపశాత్తు ఈ రోజుల్లో కూడ కొంతమంది దేవుని వాక్యం కాక మరేదో కావాలని మూలాధారం కోసం వెతుక్కుంటారు.

కొంతమంది మూడు నమ్మకాలు అనే ఎక్కోను దగ్గరకెళతారు “బయల్లేబూబుకు సంబంధించిన యాజకులంతా సోదె చెప్పి డబ్బు సంపాదించే వ్యాపారంలో మొదటినుండి అరితేరినారు. మనం భవిష్యత్ గురించి ఏమి తెలుసుకోవలసియున్నదో దాన్నంతా దేవుడు బైబిల్లో ప్రాసియుంచాడు, కాని కొందరికి అది చాలదు. ఈ రోజుల్లో సోది చెప్పడం చెప్పించు కోవడం మామూలై పోయింది. యిది అనేక రీతులగా ప్రబలింది - హస్త సాముద్రికము, చిలక జోష్యం, జోతిష్యం, ఒక్క అమెరికాదేశంలోనే 10,000 మంది జోతిష్యులు, 175,000 మంది అప్పుడప్పుడు పనిచేసేవాళ్ళు ఉన్నారు. అనేక వార్తాప్రతికలు రాశిఫలాలు అంటూ గగ్గులు పెడుతున్నాయి, పారకుల్లో చాలా మందికి వారి రాశి ఏంటోబాగుగా తెలుసు. ఇదంతా ఏదో “విగతాళ్ళిగా” - ఈ గూడ లోకముతో అమాయకులు పరిహసము చేయబడుదురు (నేను ఈ మధ్యనే విన్నాను ఓహుజా బోర్డు అట అమెరికాలో విస్తారంగా అమ్ముడుబోతుంది ఇతర వాణిజ్యాలను తలదన్నిసంతపని చేస్తాంది).

ఈలాంటి చెడుమార్గాలను శక్తి పూజలను అనుసరించుట ద్వారా మనం నిప్పుతో

చలగాటం ఆడినంతపని చేస్తున్నాం. మనం అనుకున్నట్లు వీటిన్నటివెనుక ఎలాంటి అపురూప శక్తి లేదు అని గ్రహించాలి. తద్వారా వచ్చే ఫలితాలను సహజంగా మనసును ఆకట్టుకునేట్లు వివరించవచ్చు. రోజు సహజంగా జిరిగేవాటికంటే యిదేమి ఎక్కువకాదని నిరూపించవచ్చు కాని మనం వాటితో ప్రయోగాలు చేయడం ద్వారా సైతానుకు ద్వారాలు బార్లు తెరుస్తున్నాం - ఒయల్లైబుబు సంబంధిత విషయాలు భవిష్యత్తు గూర్చి ఎక్కోనును విచారించడంలో తప్పేమి కనబడలేకపోవచ్చు. కాని ఒయల్లైబుబును చేరి పూనకాలు విచారించడం అనేది సైతాను శక్తులు దుష్టశక్తులతో చేయి కల్పినట్టే పాత నిబంధన కొత్త నిబంధనలు ఈ విషయాన్ని ఖండి స్తున్నాయి (లేపియకాండము 19; ద్వితీయపదేశకాండము 18; అపాస్తలుల కార్యములు 19 చూడు). ఈ రోజున దేవుడే స్వయంగా అంటున్నాడు “మీరు నక్షత్రాలను, జోతిష్యాన్ని, ఏవేవో చిలక జోష్యం కార్యాలను ... ఓజు బోర్డు అటల అండ జీరడం విచారించడానికి ఆత్మియ ఇక్రాయేలులో దేవుడు లేడనుకున్నారా?”

కొంతమంది మానవుని తర్వా జ్ఞానంతో ఎక్కోనును విచారిస్తున్నారు. వాళ్ళంటారు శాప్రంలో అన్నిటికి జవాబువుండంటారు. మరి కొండరు భవిష్యత్తుకు ద్వారాలు తెరవడానికి ప్రాపంచిక విద్య ఒక తాళపు చెవిగా పనికొస్తుంది అని అంటారు. మానవుని హేతువు సరైన మార్గంలో పడితే సరైన సాధనంగా పనికిరావచ్చు. ఎంతైనా మనిషే దానికి యజమాని కాబట్టి అది ఎంతో క్రూరమైంది, మోసకరమైంది ఎంతో నిరుత్సాహ కరమైన విషయం. “నీవు నీ సమస్య పరిష్కారాలకోసం నిరుత్తరుడైన మనిషివైపు చూడ్డానికి, ఆత్మియ ఇక్రాయేలులో దేవుడు లేదనా?”

అవతలవాళ్ళు ఏమైన చేయనియ్యండి, మనం మాత్రం దేవుని వాక్యానికి విధేయులమవడాం.

నీ స్వస్థానికి ఆధారము చేసికొనక నీ పూర్ణపూదయంతో యోహోవాయందు నమ్మికయుంచుము, నీ ప్రవర్తన అంతటిని ఆయన అధికారమునకు ఒప్పుకొనుము అప్పుడు ఆయన నీ త్రేవలను సరాళము చేయును (సామెతలు 3:5, 6; నొక్కి చెప్పింది నాది).

దేవునికి వ్యతిరేకమైనదేదో దాన్ని అసహ్యాంచకోలేనంత ముసలి వాళ్ళం మనమేమి కాదని వివేకవంతుడైన శిష్యునికి బాగా తెలుసు. మనం ఏలీయా జీవితంలోకి ఒకసారి తోంగి చూచినట్లయితే ముఖ్యంగా దుష్టత్వాన్ని దేవుడు ఎలా శిక్షిస్తాడో అన్న విషయాన్ని చూచినట్లయితే, పాత నిబంధన ఎంత సత్యమైనదో, నిత్య విలువలు కలదో అన్న విషయాన్ని గుర్తించగలం. యిక దాని తర్వాత నిబంధనలు దాని ముందు నిలువవని నిశ్చయంచుకుంటాం.

పాత నిబంధనలో దేవుడు ఒక జనాంగంతో వ్యవహరించేటప్పుడు (ఇక్రాయేలుతో) అయసుకు వారి పరిశుద్ధత ఎంతో ముఖ్యమైన విషయంగా ఉన్నది. ఈ లోక రీత్యా కొన్ని శిక్షలు అంటే వెంటనే ఆకాశంనుండి అగ్ని దిగి రావడం ఒక రకమైన దృశ్యం. యేసు, యాకోబు యోహోనులతో అన్న విషయాన్ని చూస్తే యిది సత్యం కాదని తెలుస్తుంది. పోలు యిలా ప్రాశాడు, “ప్రియులారా, మీకు మీరే పగ తీర్చుకొనక, దేవుని ఉగ్రతకు చోటియ్యడి - పగతీర్చుట నా పని, నేనే ప్రతిఫలమునిత్తును అని ప్రభువు చెప్పుచున్నాడు” (రోమీయులకు 12:19). అది భ్రమపడిన సంఘము భిన్న తత్త్వాలపై కత్తి రఘులిపించింది, తాత్కాలికంగా

శీజ్ఞించడం, భయపెట్టడం చేసింది. ప్రతీకారం చేయడం దాని హాస్తాల్స్‌కి తీసుకోవడం చాలా తప్పయిన విషయం.

అంటే దీని ఆర్థం ఏలీయా విశ్వసించినట్టు మనం ఖచ్చితంగా విశ్వసించరాదనా, మనం ఒక ప్రక్క దేవుని వాక్యాన్ని ప్రేమించకుండ మరో ప్రక్క దుష్టత్వాన్ని ద్వేషిస్తూ దైవికపరంగా ఎదురోపువడం అంటే సార్థకమా? అలా కుదరదు. మన సవాలేమంటే, యేసు చేసినట్టు నీతిని ప్రేమిస్తూ, అవినీతిని ద్వేషించడం చేయాలి (హాల్మీయులకు 1:9). పాపులను ప్రేమిస్తూ వారికి సహాయంచేయడానికి పాటుపడడాం, పాపంతో తప్పుతో ఏలాంటి రాజీపడకూడదన్న విషయాన్ని మనం బాగా గ్రహించాలి.

దేవుని చిత్తాన్ని జరిగించడానికి కావలసినంత వ్యధాఘ్య స్థితిలో ఎవరూ ఉండరని ఈ విశేషమంతుడైన శిష్యుడు తెలుసుకుంటున్నాడు. ఈ “వృద్ధుడైన” ఏలీయా కథ ఎంతో సంకీర్ణంగా ఉంది, దాంత్లో కొన్ని ఘట్లలు మాత్రమే ఉన్నాయి, అయినప్పటికి ఏలీయా దేవుని పని చేయడానికి యింకా సంసిద్ధుడైన సేవకునిగానే నిలిచియున్నాడు, దేవుని సింహసనం ముందు నిల్చుండి దేవుని చిత్తాన్ని నెరవేర్చడానికి ఏలాంటి అడంబరం లేని సేవకునిగా సిద్ధహస్తుడైయున్నాడు. అతని జీవితం ముగింపులోనికి వస్తున్నప్పటికి అతనిలో నిరుత్స్మాహం చోటుచేసుకోలేదు.

మరి ఈ రోజుల్లో మనం చూస్తున్న సంగతమంటే, “సంఘూనికి కూడ తలసరిసి వ్యధాఘ్య లక్ష్మణాలోస్తున్నాయి.” ప్రజలు ఆరోగ్యంతో ఎక్కువ కాలం జీవిస్తున్నారు. వారు పడవి విరమణానంతరం కూడా ఎన్నో సంవత్సరాలు ఆరోగ్యపంతంగా జీవిస్తున్నారు. వారిని కొండరేమంటున్నారంటే “టైర్డ్ కాని రిటైర్యాల్వారు” (అంటే అలసి బోని) - ఒకసారి జీవశాస్త్ర పండితుడు ఆ మాట ఎంతో సంకీర్ణంగా వాడినాడు (“OPALS”) అన్న ఇంగ్లీష్ పడం. ఆ ప్రతి అక్షరానికి ఒక విపరణయున్నది: వృద్ధులైన ప్రజలు ఎంతో చురుకైన జీవిత విధానాన్ని కలిగియున్నారు. (*Older People with an Active Lifestyle*.) ఈ విధంగా ఈ పరిణిత, ఈ సామర్థ్యం, ఈ శక్తి ప్రభువు కోసం వినియోగించగలిగితే ఎంత మేలుకరంగా ఉంటుంది. దేవుని సేవ అనేది కేవలం యువకులకే పరిమితం కాదు, అది మన అందరికి.

యిక్కడ ఏలీయాను ఈ కథలో చూసినట్టు బైబిల్లోని వీరులు సైతం గౌరవప్రదమైన పెద్ద వయస్కులే. ఏలీయా కీర్తనలు 71:17, 18లో ఆత్మియతను పూర్తిగా ఆకళింప చేసుకొనియున్నాడు:

దేవా బాల్యమునుండి సీపు నాకు బోధించుచువచ్చితివి ఇంతవరకు నీ ఆత్మర్యకార్యములు నేను తెలుపుచునే వచ్చితిని. దేవా, వచ్చుతరమునకు నీ బాహుబలమును గూర్చియు పుట్టబోపువారికందరికి నీ శార్యమును గూర్చియు నేను తెలియజెప్పునట్టు తల నెరసి వృద్ధునైయుండు వరకు నన్ను విడువకుము.

మోషే కూడ దేవుని మరొక గౌరవ ప్రదమైన వయస్కుడు. ఇశ్రాయేలీయులను బానిసత్యం నుండి బైటకు నడిపించినప్పుడు 80 సంవత్సరాల వృద్ధుడే - అతని యాత్ర ముగినే సరికి అతనికి 120 ఏళ్ళ వయసునినండింది. దానియేలు ఒక యువకునిగా ఉన్నప్పుడే సింహోల బోనులో పడుట్టు చెబుతారు! కాని అతని జీవితాన్ని కాలక్రమానుసారంగా చూచినట్టయితే, అతను సింహోల గుహలో పడవేయబడింది వృద్ధాఘ్యంలోనే. అతడు సంవత్సరాలుగా దేవుని

సన్నిధిలో నిలబడి ఆయనకోసం పని చేసి చేసి శరీరం చికిత్సల్యాషైనది గసుక దానియేలు సింహాపు బోనులో పడవేయబడినప్పుడు అతనిని సింహోలు తినలేదని హస్యంగా కొందరు చెప్పారు.

ఈ రోజు మన సమాజంలో ఎంతో మంది దేవుని సేవకు సమర్పించుకున్న వయో వ్యధులు యిప్పటికి ఉన్నారు. వారి విషయం మనం దేవునికి కృతజ్ఞతలు చెల్లించాలి. వారు మన మధ్య ఉండడం, వారి సేవా విధానం మనకెంత ఆదర్శంగా ఆదరణగా ఉంది!¹² మనం కూడ మన వయసును లెక్క చేయక దేవుని చిత్తాన్ని జరిగించడానికి త్వరపడుదముగాక!

ముగీంపు

కొంత మంది ఏమంటారంబే, ఈ కథలో అగ్ని ఉన్నది అది పాత నిబంధనకు చెందినది. అయినా ఈ రోజుల్లో అలాంటివేమియు లేవుగా అంటారు. ఈలోక సంబంధమైన శిక్ష అనేది సంఘానికి దేవుడిచ్చేది మామూలేనంటూ మోసపోవడ్డు. అగ్ని అనేది యిప్పటికి దేవుని విధానమే. ప్రభువు న్యాయాధిపతిగా ఈలోక అంతమందు వచ్చినప్పుడు భక్తిహీనుల మీదకు దిగివస్తుంది సుమా!

... ప్రభువైన యేసు తన ప్రభావమును కనుపరచు దూతలతోకూడ పరలోకమునుండి అగ్ని జ్ఞానలలో ప్రత్యక్షమై, దేవుని నెరుగనివారికిని, మన ప్రభువైన యేసు సువార్తక లోబడనివారికిని ప్రతిదండన చేయునప్పుడు మిమ్మసు శ్రమపరచుచూరికి శ్రమయు, శ్రమపొందుచున్న మీక మాతోకూడ విల్మాంతియు అనుగ్రహించుట దేవునికి న్యాయమే (2 థస్పులోనీకయులకు 1:7-8).

మనం ఆ చివరి యేషై గుంపు పైన్యాధిపతివలె వివేకులంగా ఉందుముగాక. అతడు తన ఎదరుగా ప్రత్యక్షంగా కాలిన 102 మంది బొగ్గుల్లా కాలి పడిపోయినవారిని దాటుకుంటూ వెళుతున్నప్పుడే ఒక విషయాన్ని గ్రహించాడు, యిక తాను ఆ దైవ సేవకుని కృపపై ఆధారపడక పోతే లాభం లేదని వెళ్లి అతని కాళ్యామీద పడిపోయాడు - జెను అతనికి కృప చూపించబడింది.

యేసు నశింపజేయటానికి రాలేదు గాని రక్షించడానికి వచ్చాడు. ఆయన నీకోసం నాకోసం మరణించియున్నాడంటే మనలను రక్షించడానికి. ఆయనిలా అన్నాడు, “నీవు గసుక మారుమనస్సు పొందనట్టయితే నీవును అలాగే నశిస్తావు” (లూకా 13:3; నొక్కి చెప్పింది నాది). నీవు సిలువ చెంత మోకరిల్లి యిలా చెపులేవా, “ప్రభువా నేను పశ్యత్తాపడుచున్నాను. నా మార్గాలను నేను మార్చుకుంటాను. నీ చిత్తాన్ని నేను జరిగించాలని నేనిష్టపడుచున్నాను. ప్రభువా నా జీవితాన్ని నీ దృష్టిలో ఎంతో విలువైనదగా ఉండనీయండి”?

సూచనలు

¹ఆది యాదులు అనుషరించే కాలకొలమానం ప్రకారమైనది. ఒక్క భాగం పరిమాణంగా తీసుకొని అంతటిని కొలవడానికి వినియోగిస్తారు. మనం గ్రహించుకొనేంతవరకుతే అతను ఒక సంవత్సరంకంటి కొంచెం ఎక్కువ కాలం పరిపాలించాడు. ²వాసువానికి 1 పురియు 2 రాజులు గ్రంథాలు కలిసి ఒకే గ్రంథం ఒకే పుస్తకం. పెప్పజెంట్ అనువాద కర్తలు వారి అనుకూలత కోసం దీన్ని

రెండు గ్రంథపు చుట్టలుగా విభజించారు. ఒక విధంగా చెప్పేలంటే దీన్ని వారు కొంత అనాలోచనగా చేసినట్లున్నారు ఎందుకంటి ఎక్కుడ ఈ విభజన జిగిందో అస్తుది అర్థం కావడం లేదు. ⁹ఆవీరు కాలమండి యిదే విధానంగావుస్తుది (2 సమాయేలు 8:2). ¹⁰రాజులు 3:4-27 ఈ తిరుగుబాటును గురించిన పూర్తి వివరణ అందిస్తుంది. ¹¹ఏ వ్యక్తి అయినా తనదని వాదించేవాడు ఆశ్చర్ణి అని అనవచ్చు. ¹²ఆది ప్రాసినవారు విలియం ఔ గోర్చింగ్. ¹³మీ ప్రేక్షత్తే దాని పరిమాణాన్ని (ప్రిజసు) గుర్తించుమన. ¹⁴ఆది అతని ప్రుక్కిత్యానికి సంబంధించినిసా సరే లేక అతని దుస్తులకు సంబంధించినవిన్నీ అయ్యుండవచ్చు. షెకర్యా 13:4; మత్తుయి 3:4 చూడు. ¹⁵“ఏలీయా”ను పిలివడంలో అతను మనహార్షకంగా “ఒక దైవ జనసు” (అది ప్రవక్త యొక్క నామాల్సే ఒక నామం), లేక ఆ మాట ఎగతాలీగా అన్నాడు? బహుశ తర్వాతదే అయ్యుండవచ్చు. ¹⁶చూడ్చునికి మామూలు మెరుపుకాదు. ఈ ఉరుము మెరుపులు ప్రజ్ఞిన్ని వరచగలవు, కాని వారిని “ఒహించి చేసింది” మనం యిక్కడ చెప్పచేందో.

¹¹Josephus, *The Life and Works of Flavius Josephus*, trans. William Whiston (Philadelphia: John C. Winston Co., 1957), 277, n. ¹²బహుశ మీరు స్వస్తుషైన ఉదాహరణలను యివ్వ కోరుకొనపచ్చు.

దృష్టసౌధనాల-నోట్స్

ఈ పారంలో మొదటి భాగం అంతటిలో ఒక పెద్ద కార్డు “నేను వయోవృధ్యుడనని ఎవరంటారు” అన్న మాటలు ప్రాసి అందరికి కనబడెటట్లు ప్రదర్శించుము. యిక చివరి భాగానికి మూడు రకాల కార్డులను వాటుము “దేవుని వాక్యాన్ని విసుము,” “దేవునికి వ్యతిరేకమైన దాన్ని ద్వేషించుము,” మరియు “దేవుని చిత్తాన్ని నెరవేర్చుటకు త్వరపడుము.”

పారం యొక్కసంక్లిష్ట పర్షన

పరిచయం

- A. 2 రాజులు 1వ అధ్యాయం ఏలీయా జీవితంలో ఒక చిన్న సంఘటనను తెల్పుతుంది.
 1. మనం 1వ అధ్యాయం విడిచిపెట్టమంటే మన పరిశాఖ్యసమంతా వృథా అవుతుంది.
 2. యిక్కడ ఈ పారంలో మనం ఏలీయా జీవితం మీద చూచే గ్రంథభాగాలు వేరే పారాల్లో కనబడవు.
 3. ఇక్కడ మనం కొన్ని భాగాలు అనగా అర్ధాంతరంగా వదిలిపెట్టిన భాగాలను సరిచేయవలసియున్నది.
- B. ముగ్గురు వ్యక్తుల్ని చూడ్చాం. ఇద్దరు ప్రస్తుతం ఈ పారంలో కనిపిస్తారు. మూడవ వ్యక్తి ప్రేక్షకుల్లో కనబడతాడు.

I. ఉత్తర ప్రాంతపు ఇక్కాయేలు యొక్క తిరుగుబడే పరిపాలకుడు (1:1-9)

- A. ఇక్కడ ఆ తిరుగుబాటు దారుడు అహోబు కాదు, అతని కుమారుడైన అహజ్యా (1 రాజులు 22:37, 38, 40). అహజ్యా గురించి మూడు విషయాలు చూడ్చాం:
 1. అతడు గతాన్ని విస్తరించాడు (1 రాజులు 22:51-2 రాజులు 1:1).
 - a. ఏలీయాకు సంబంధించిన గత చరిత్రనుండి

అహజ్య అనేక సత్యాలు నేర్చుకొనవలసివుంది
కాని అహజ్య మనసుంచలేదు, నేర్చుకోలేదు కూడ
(1 రాజులు 22:51-53).

b. అతడు తన పరిపాలన మొదలు బెట్టిన దినంసుండి అనేక సమస్యలు తలెత్తాయి (2 రాజులు 1:1). ఇక్కడ దైవ ప్రేరేపితుడైన రచయిత, అహజ్య పరిపాలనలోని చివరి సంగ్రహ చరిత్రలో జరిగిన ఒకే ఒక చిన్న సంఘటనను వివరించడానికి ఆసక్తి కనబర్చు.

2. అతడు ఆ గొప్ప వైద్యుని కించపర్చాడు (2 రాజులు 1:2-4).

a. అహజ్య కిటికీగుండ పడి తీవ్రంగా గాయపడ్డాడు (2 వచనం). బహుశ అతన్ని యొఫోవా షైపునకు మళ్ళించడానికి అది జరిగివుండవచ్చు (కీర్తనల 119:71). అతడు ఆ గొప్ప వ్యక్తిని కించపరచడం గాక బయలైబూబును కలవడానికి వర్తమానికులను పంపించి తాను రోగంసుండి కోలుకుంటాడా లేదా అడగుమని పంపించాడు (2 వచనం).

(1) “బయలైబూబు” అనగా “ఈగల దేవుడు” అని అర్థం. అంటే విసికించేవాడు లేదా విసుగుదల సుండి విరమం కలిగించగల సమర్థుడు అని.

(2) బయలైబూబు స్వస్థతత్తు సంబంధించిన వాడు (గమనించు మత్తయి 12:22-28).

b. అహజ్య యక ఆరోగ్యం కోలుకోడు అంటూ చెప్పడానికి ఏలీయాను దేవుడు పంపించాడు (3, 4 వచనాలు; దీని వెనుక ఉన్న వాస్తవమేమంటే అహజ్య ఎన్నటికి మారుమనస్య పొంది ఆయన యొద్దకు రాడు).

3. ప్రవక్తను భయపెట్టడానికి ప్రయత్నించాడు (2 రాజులు 1:5-9).

a. వర్తమానికులు వచ్చి ఏమి సంభవించినదో చెప్పేసరికి, అతడు తప్పక ఏలీయ అయుంటాడని అతడు గ్రహించాడు (5-8 వచనాలు).

b. ఏలీయాను తీసుకొని రమ్మని ఏబదిమంది బలగాన్నిచ్చి ఒక సేనాధిపతిని పంపించాడు (9 వచనం).

B. ఇది అహజ్య పశ్చాత్తాపవడడానికి దేవుడిచ్చిన అవకాశం. చాపు సందేశాన్నితెచ్చిన వర్తమానికుని మాటలకు అవతల వ్యక్తి స్పుందించి, ఆగి అలోచించినట్లయితే, యింకేదియు ఆలోచింప చేయలేదు. దానికి తోడు, అహజ్య మండిపడ్డాడు.

II. ఉత్తర ఇక్కాయేలులోని శక్తివంత్తుడై ప్రవక్త (1:9-17). ఏలీయ వ్యద్ధడైనాడు, అయినప్పటికి ఇక్కాయేలులో ఆయన దేవుని మనిషి. అతని గురించి మూడు విషయాలు నేర్చుకుండాం:

A. దేవుని చిత్తమేంటో తెలియజేయగలవాడు (3, 4 వచనాలు).

B. దేవుని పని చేసినవాడు (9-15 వచనాలు).

1. అగ్ని వచ్చి ఆ యేబది ఒక్క మందిని దహించి వేసింది (9, 10 వచనాలు).
 2. అహజ్యా ఇంకా యేబదియొక్క మందిని పంపినాడు వారిని సైతం అగ్ని దహించివేసింది (11, 12 వచనాలు). ఈ సారి దాన్ని ప్రత్యేకించి “అది దైవగ్ని” అని గ్రహించారు. ఏలీయా దేవుని పనిచేయుచున్నాడు.
 3. సైన్యాధిపతి చివరిగా ఒక వివేకవంతుడై తప్పించుకోగల్గినాడు (13, 14 వచనాలు). ఏలీయా అతనితో రాజును కలుసుకోడానికి వెళ్లినాడు (15 వచనం).
- C. అతడు వాక్యాన్ని స్థిరపరచాడు (16, 17 వచనాలు).
1. ఏలీయా రాజుకిచ్చిన సందేశంలో ఎలాంటి మార్పులేదు (16 వచనం); దేవుని వాక్యం ఎన్నటికి మారదు. దేవుడు తనను ఏ పని చేయమని చెప్పినాడో దాన్ని ఏలీయా చేశాడు; చివరకు అతని బహిరంగ పరిచర్య ముగిసింది.
 2. అతడు చస్తాడు అని దేవుడు సెలవిచ్చిన రీతిగా అహజ్యా మరణించాడు (17 వచనం); దేవుని వాక్య నిశ్చయమైనది.

III. అత్మీయ ఇక్కాయేలు యొక్క వివేకవంతుడైన శిష్యుడు

A. ఈ విషాదకరమైన ఈ చిన్న కథనుండి దేవుడు మనకు పారాలు సిద్ధం చేసి యుంచాడు (రోమీయులకు 15:4; 1 కొరింథియులకు 10:11). అంటే దీని ఆర్థం మనతో ఏకీభవించనివారి మీద అగ్ని దిగివచ్చునట్టు మనం కోరుకోవడం కాదు సుమా (యాకా 9:54-56). ఇంతకంబే కూడ ఈ వివేకవంతుడైన శిష్యుడు యిక్కడ కూడ మూడు పారాలు నేర్చుకొంటున్నాడు:

1. మనం దేవుని వాక్యాన్ని లక్ష్యించి ప్రార్థించాడు.
 - a. ఏలీయా వృద్ధుడైనప్పటికి “యోహోవా వాక్య కోసం” కనిపెట్టినాడు.
 - b. అహజ్యా యోహోవా వాక్య కంటే ఎక్కోనును కోరినాడు.
 - (1) ఈ రోజుల్లో కూడ దేవుని వాక్యాన్ని సమీపించడం కాదుగాని ఎక్కోను అనే మూడు నమ్మకాల మీద ప్రజలు మనసు కర్మియున్నారు: జ్యోతిష్యం, చిలకజోష్యం, ఓజెబోర్ష్యం ఆట మొదలైనవి. ఇదంతా ఏదో “వగతాళి” అనే పేరున జరుగుచున్నవి, అంటే సైతానుకు మన మనస్సు ద్వారాలు బోర్గా తెరుస్తున్నామన్న మాట. పాత నిబంధన, క్రొత్త నిబంధనలు యా విధానాలను ఖండిస్తున్నాయి (లేపియకాండము 19; ద్వితీయాపదేశకాండము 18; ఆదికాండము 19).
 - (2) కొండోమో మానవ వివేచనయను ఎక్కోనుక వెతుంటారు:

- వారంటారు శాస్త్రం, ఈ లోక సంబంధమైన విద్యల ఉంచేచాలు అన్నింటికి జవాబు లభిస్తుంది అంటారు (సామెతలు 3:5-6).
2. దేవునికి వ్యతిరేకమయిన దాన్ని మనం ద్వేషించలేనంత వృద్ధులమేమి కాదు.
 - a. దుష్టత్వం మీద దేవుని శిక్షను గమనిస్తున్నట్టయితే మనకు ఏది తాత్కాల్యికమైనదో (పాత నిబంధన ప్రకారం) లేదా ఏది నిత్యమైనదో అర్థమవుతుంది.
 - (1) దేవుడు మహా గొప్ప జనాంగాన్ని కాపాడుచున్నాడు. ఈ జనాంగం ధ్వారానే మెస్టియ వస్తాడు. ఏరిని కాపాడ్డానికి భౌతికంగా శిక్ష ఆవశ్యకమైనది.
 - (2) అదిగాదు అసలైన విషయం.
 - b. అంటే దుష్టత్వం గూర్చి ఏలీయా ఎంత బలంగా నమ్మినాడో మనం కూడ నమ్మకూడదని కాదు. మన దుష్టత్వాన్ని ద్వేషించాలి, మంచిని ప్రేమించాలి (శాటీయులకు 1:9; మొదలైనవి)!
 3. దేవుని చిత్తాన్ని నెరవేర్చలేనంత వృద్ధులవరు లేరు.

ముగింపు

- A. అవిధేయత మీద అగ్ని తప్పక కురుస్తుంది - ఈ జీవితంలో కాదు, యేసు వచ్చినప్పుడు (2 థిస్టులోనీకయులకు 1:7-9).
- B. ఆ మూడవ సేనా నాయకునిలాంటి జ్ఞానం మనము కలిగియుందుముగాక; దేవుని కరుణకోసం ఆయన పారాలపై పడదాం. దేవుడు ఏలీయాను కరుణించిన రీతిగా మన మీదకూడ తన కరుణ చూపుతాడు.